

Jeg vil godt sige, at det spørgsmål for Kristeligt Folkeparti står og falder med den grønlandske stillingtagen. Hvis Grønland på baggrund af det arbejde – og det vil vi godt kvittere for – som er udført både fra dansk og grønlandsk side, vil bifalde en dansk positiv besvarelse af den amerikanske anmodning, vil vi også gøre det fra Kristeligt Folkepartis side, idet vi i dag ikke har de principielle betænkeligheder i forhold til et brud på ABM-traktaten og i forhold til et nyt rustningskapløb, som vi tidligere har givet udtryk for.

Omvendt vil jeg også sige, at hvis Grønland ikke kan bifalde, at Danmark besvarer den amerikanske anmodning positivt, vil vi heller ikke kunne gøre det fra Kristeligt Folkepartis side. Den grønlandske stillingtagen vil være afgørende for os. Men som sagt, hvis vi skulle vurdere det isoleret set, ville vi svare positivt i dag, men vi vil godt sige, at hvis grønlænderne siger nej, vil vores svar altså også være nej.

Vi er glade for, at det er lykkedes at forhandle nye aftaleudkast på plads, for så vidt angår forsvarsaftalen af 1951. Vi forstår fuldt ud det grønlandske ønske om, at den aftale bliver moderniseret. Den er i bogstaveligste forstand et levn fra fortiden med dens omtale af Grønland. Grønland bør i dag også på det udenrigspolitiske område, så langt som det nu kan lade sig gøre inden for de konstitutionelle rammer, være en ligeværdig partner. Derfor bifalder vi også, at man er gået videre i forhold til at formulere en principklæring.

Med disse bemærkninger og formanden, der nu står op, må jeg konkludere, at vi fra Kristeligt Folkepartis side er positive over for den amerikanske anmodning, men at vores stillingtagen vil afhænge endeligt af, hvilket svar Grønland kommer med i denne sammenhæng.

Kuupik Kleist (IA):

De seneste måneders og de seneste dages debat om missilskjoldet har sandsynliggjort, at der endelig langt om længe kommer hul på den byld, der hedder forsvarsaftalen mellem Danmark og USA af 1951 om forsvaret af Grønland.

Det ser nu ud, som om regeringen har accepteret det grønlandske krav om en genforhandling af forsvarsaftalen. Bare for et halvt år siden var det meget svært at tro, at vi ville være kommet så langt, som vi er kommet i dag, og at Folketinget ville være kommet så langt, som det er kommet i dag.

Det er selvfølgelig svært at gætte på, hvad der har forårsaget skiftet i regeringens holdning. Regeringen var meget afvisende for et halvt år siden, det var USA også. Men det er nok ikke helt forkert at sige, at regeringen har ræsonneret, at det ville være overordentlig svært at træffe beslutning om missilskjoldet, uden at der var opnået enighed mellem Grønland og Danmark. Jeg vil også tillade mig at antage, at den nordatlantiske gruppes forslag om en ny forsvarsaftale har været medvirkende til skiftet i regeringens holdning.

Man skal ikke være bange for at løbe panden mod en mur, for hvem siger, at det er muren, der holder hver gang?

Med hensyn til selve missilskjoldet er det store tvivlsspørgsmål i hele åbenbaringen: Hvem ved, hvad missilskjoldet er i dag? Hvem ved, hvad missilskjoldet udvikler sig til? Hvad kan missilskjoldet, og hvad kan missilskjoldet ikke? Der er berettiget dyb tvivl om, hvorvidt missilskjoldet i det hele taget er det rigtige middel. Der er dyb tvivl om dets evner, bl.a. til at yde Europa beskyttelse på samme måde, som USA mener, at det bliver beskyttet af missilskjoldet. Der er dyb tvivl om missilskjoldets konsekvenser med hensyn til den globale militære balance. Der er ingen overbevisende argumenter for missilskjoldets fortræffelighed.

De foreløbige skitser til missilskjoldets forløb er seks faser, som skal gennemføres over de næste 10-15 år. Vi står i øjeblikket i fase nul og kan objektivt set ikke tage stilling til noget som helst. Sandheden er, at ingen i dag ved, hvad dette projekt udvikler sig til. Mest sandsynligt er det nok, at det er det første skridt til en militarisering af det ydre rum, altså det gammelkendte stjernekrigsprojekt.

Vi har været igennem regeringens redegørelse om missilskjoldet; et debatoplæg, som statsministeren kalder det, et partsindlæg, som mange andre har kaldt det.

Jeg er meget glad for i dag, at vi holdt fast i kinaaspektet, uanset hvidbogens negligerings af kinaaspektet som et problem. Det har vist sig, at kinaaspektet er blevet det centrale emne i den internationale debat om missilskjoldet.

Jeg vil gerne sige, at missilskjolddebatten og de øvrige debatter, der er foregået i forbindelse med missilskjolddebatten, har sat os i et sandt dilemma. Flertallet i den grønlandske befolkning mener ikke, at Grønland skal sige ja til missilskjoldet, og flertallet mener heller ikke, at der skal gives tilladelse til, at Thuleradaren benyttes